

ในพระปรมาภิไธยพระมหากษัตริย์
ศาลรัฐธรรมนูญ

คำวินิจฉัยที่ ๒๖ - ๓๔/๒๕๔๕

วันที่ ๔ มิถุนายน พ.ศ. ๒๕๔๕

เรื่อง ศาลแพ่งกรุงเทพใต้และศาลแพ่งสงฆ์คำโต้แย้งของจำเลย กรณีพระราชกำหนดการปฏิรูประบบสถาบันการเงิน พ.ศ. ๒๕๔๐ มาตรา ๓๐ ทวิ มาตรา ๓๐ ตี และมาตรา ๓๐ จัตวา ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชกำหนดการปฏิรูประบบสถาบันการเงิน (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๔๑ มาตรา ๔ ขัดหรือแย้งต่อรัฐธรรมนูญ

ศาลแพ่งกรุงเทพใต้และศาลแพ่งสงฆ์คำร้องของจำเลยซึ่งเป็นผู้ร้องรวมแก้คำร้อง เพื่อขอให้ศาลรัฐธรรมนูญพิจารณาคำวินิจฉัยว่า พระราชกำหนดการปฏิรูประบบสถาบันการเงิน พ.ศ. ๒๕๔๐ มาตรา ๓๐ ทวิ มาตรา ๓๐ ตี และมาตรา ๓๐ จัตวา ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชกำหนดการปฏิรูประบบสถาบันการเงิน (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๔๑ มาตรา ๔ ขัดหรือแย้งต่อรัฐธรรมนูญ หรือไม่ ดังนี้

ศาลแพ่งกรุงเทพใต้ส่งคำโต้แย้งของจำเลยซึ่งเป็นผู้ร้อง จำนวนห้าคำร้อง โต้แย้งว่าการตราพระราชกำหนดการปฏิรูประบบสถาบันการเงิน พ.ศ. ๒๕๔๐ และพระราชกำหนดการปฏิรูประบบสถาบันการเงิน (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๔๑ ขัดหรือแย้งต่อรัฐธรรมนูญ มาตรา ๒๕ และมาตรา ๔๘ และพระราชกำหนดการปฏิรูประบบสถาบันการเงิน พ.ศ. ๒๕๔๐ มาตรา ๓๐ ทวิ มาตรา ๓๐ ตี และมาตรา ๓๐ จัตวา ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชกำหนดการปฏิรูประบบสถาบันการเงิน (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๔๑ ขัดหรือแย้งต่อรัฐธรรมนูญ มาตรา ๒๖ และมาตรา ๔๘ คือ

LIRT

๑. คดีหมายเลขดำที่ ๗๐๑๗/๒๕๕๓ กองทุนรวมบางกอกแคปปิตอล โจทก์ นายวีระชัย เอื้อวิไลจิต จำเลย

๒. คดีหมายเลขดำที่ ๑๐๐๒๓/๒๕๕๓ กองทุนรวมแกมม่าแคปปิตอล โจทก์ นางอภิราพร ไพบูลย์ ที่ ๑ นายวีระชัย เอื้อวิไลจิต ที่ ๒ จำเลย

๓. คดีหมายเลขดำที่ ๕๑๒๑/๒๕๕๓ กองทุนรวมแกมม่าแคปปิตอล โจทก์ นายลิขิต หงส์दारมภ์ ที่ ๑ นายพรไชย เจตติยาภักย์ ที่ ๒ นายวีระชัย เอื้อวิไลจิต ที่ ๓ และนายชัยพงษ์ ธรรมพีร์ ที่ ๔ จำเลย โดยจำเลยที่ ๓ เป็นผู้ร้อง

๔. คดีหมายเลขดำที่ ๑๑๓๔๒/๒๕๕๓ กองทุนรวมแกมม่าแคปปิตอล โจทก์ บริษัท อีส จีโอ-ซิสเต็ม จำกัด ที่ ๑ บริษัท ซีวิล เอนจิเนียริง จำกัด ที่ ๒ จำเลย โดยจำเลยที่ ๒ เป็นผู้ร้อง

๕. คดีหมายเลขดำที่ ๑๑๖๒๐/๒๕๕๓ กองทุนรวมแกมม่าแคปปิตอล โจทก์ นายสุพจน์ ชัมประพาสอักษร จำเลย

ศาลแพ่งส่งคำโต้แย้งของจำเลยซึ่งเป็นผู้ร้อง จำนวนสี่คำร้อง ได้แย้งว่าการตราพระราชกำหนด การปฏิรูประบบสถาบันการเงินทั้งสองฉบับ และบทบัญญัติบางมาตราแห่งพระราชกำหนดการปฏิรูประบบสถาบันการเงินทั้งสองฉบับ ขัดหรือแย้งต่อรัฐธรรมนูญ ซึ่งเป็นคำโต้แย้งลักษณะเดียวกับคำโต้แย้ง ของจำเลยซึ่งเป็นผู้ร้องในคดีของศาลแพ่งกรุงเทพใต้ที่กล่าวข้างต้น คือ

๑. คดีหมายเลขดำที่ ๘๑๒๕/๒๕๕๓ กองทุนรวมบางกอกแคปปิตอล โจทก์ บริษัท เพาเวอร์-พี จำกัด (มหาชน) ที่ ๑ นายวีระชัย เอื้อวิไลจิต ที่ ๒ และนายเสนอ ตระกูลสุข ที่ ๓ จำเลย โดยจำเลยที่ ๑ เป็นผู้ร้อง

๒. คดีหมายเลขดำที่ ๘๕๘๖/๒๕๕๓ กองทุนรวมแกมม่าแคปปิตอล โจทก์ บริษัท ไทยเทคนิคก่อสร้าง จำกัด ที่ ๑ บริษัท ซีวิล เอนจิเนียริง จำกัด ที่ ๒ นายชัยวัล อัสวศิริสุข ที่ ๓ และ นายสุเทพ เกริกกฤตยา ที่ ๔ จำเลย โดยจำเลยที่ ๒ เป็นผู้ร้อง

๓. คดีหมายเลขดำที่ ๘๕๕๕/๒๕๕๓ กองทุนรวมแกมม่าแคปปิตอล โจทก์ บริษัท อี. ที. เอ็ม. คอนส์ (๑๕๕๕) จำกัด ที่ ๑ บริษัท ซีวิล เอนจิเนียริง จำกัด ที่ ๒ นายชัยวัล อัสวศิริสุข ที่ ๓ นางงามนิตย์ พยุงกิจสมบัติ ที่ ๔ และนายประเสริฐ อุดมมังกร ที่ ๕ โดยจำเลยที่ ๒ และที่ ๓ เป็นผู้ร้อง

๔. คดีหมายเลขดำที่ ๑๑๒๕๔/๒๕๕๓ กองทุนรวมแกมม่าแคปปิตอล โจทก์ บริษัท พรหมมหาราชแผ่นดินทอง จำกัด ที่ ๑ บริษัท ซีวิล เอนจิเนียริง จำกัด ที่ ๒ นายชัยวัล อัสวศิริสุข ที่ ๓ และนายวรวิทย์ วีรบรรพพงศ์ ที่ ๔ จำเลย โดยจำเลยที่ ๓ เป็นผู้ร้อง

คำร้องทั้งเก้าคำร้อง ที่ศาลแพ่งกรุงเทพใต้และศาลแพ่ง ส่งให้ศาลรัฐธรรมนูญพิจารณาวินิจฉัย มีข้อเท็จจริงทำนองเดียวกัน สรุปว่า โจทก์เป็นผู้ซื้อสินทรัพย์สินเชื่อธุรกิจรวมทั้งสิทธิเรียกร้องของ บริษัทเงินทุนหรือบริษัทเงินทุนหลักทรัพย์ที่ถูกระงับการดำเนินการตามคำสั่งของรัฐมนตรีว่าการกระทรวง การคลัง ซึ่งเป็นเจ้าหน้าที่เดิมของจำเลย จากองค์การเพื่อการปฏิรูประบบสถาบันการเงิน (ปรส.) ผู้ดำเนินการ ขายทรัพย์สินเพื่อการชำระบัญชีของบริษัทเงินทุนหรือบริษัทเงินทุนหลักทรัพย์ดังกล่าว โดยอาศัยอำนาจ ตามพระราชกำหนดการปฏิรูประบบสถาบันการเงิน พ.ศ. ๒๕๔๐ และพระราชกำหนดการปฏิรูประบบสถาบันการเงิน (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๔๑ ต่อมาโจทก์ได้มีหนังสือบอกกล่าวการรับโอนสิทธิ เรียกร้องในหนี้สินของจำเลยจากบริษัทเงินทุนหรือบริษัทเงินทุนหลักทรัพย์ดังกล่าว และได้ทวงถาม ไปยังจำเลยให้ชำระหนี้ แต่จำเลยไม่ชำระหนี้ โจทก์จึงฟ้องให้จำเลยชำระหนี้

จำเลยซึ่งเป็นผู้ร้องทั้งเก้าคำร้องยื่นคำให้การและโต้แย้งต่อศาลในส่วนที่เกี่ยวกับพระราช กำหนดการปฏิรูประบบสถาบันการเงิน ฯ ว่า ขัดหรือแย้งต่อรัฐธรรมนูญทำนองเดียวกัน สรุปได้ว่า องค์การเพื่อการปฏิรูประบบสถาบันการเงิน (ปรส.) ไม่มีฐานะเป็นผู้ขายและไม่มีอำนาจดำเนินการขาย สินทรัพย์ สินเชื่อ และสิทธิเรียกร้องอื่นของบริษัทเงินทุนและบริษัทหลักทรัพย์ที่ถูกระงับการดำเนินการ เพราะพระราชกำหนดการปฏิรูประบบสถาบันการเงิน พ.ศ. ๒๕๔๐ และ (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๔๑ ซึ่งมีบทบัญญัติเกี่ยวกับการจัดตั้งและกำหนดอำนาจหน้าที่ของ ปรส. เป็นพระราชกำหนดที่ขัดหรือแย้ง ต่อรัฐธรรมนูญ เนื่องจาก

ก. พระราชกำหนดการปฏิรูประบบสถาบันการเงิน พ.ศ. ๒๕๔๐ ประกาศราชกิจจานุเบกษา เมื่อวันที่ ๒๔ ตุลาคม ๒๕๔๐ เป็นกฎหมายที่เกี่ยวกับการจำกัดสิทธิในทรัพย์สินของบุคคลตามรัฐธรรมนูญ มาตรา ๔๘ แต่การตรากฎหมายดังกล่าวไม่ได้อ้างบทบัญญัติของรัฐธรรมนูญที่ให้อำนาจในการตรากฎหมาย อันเป็นการจำกัดสิทธิของบุคคล และแม้ในการตราพระราชกำหนด ฯ (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๔๑ ซึ่งมี ผลใช้บังคับ เมื่อวันที่ ๒๓ พฤษภาคม ๒๕๔๑ จะอ้างบทบัญญัติรัฐธรรมนูญ มาตรา ๔๘ ก็ไม่ได้ทำให้ พระราชกำหนดการปฏิรูประบบสถาบันการเงิน พ.ศ. ๒๕๔๐ ที่ขัดต่อรัฐธรรมนูญ เป็นอันใช้บังคับได้ พระราชกำหนดทั้งสองฉบับจึงขัดหรือแย้งต่อรัฐธรรมนูญ มาตรา ๒๕ วรรคหนึ่งและวรรคสอง ประกอบ มาตรา ๔๘ เป็นอันใช้บังคับไม่ได้ตามมาตรา ๖

ข. พระราชกำหนดการปฏิรูประบบสถาบันการเงิน (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๔๑ มาตรา ๔ ซึ่งบัญญัติเพิ่มบทบัญญัติของพระราชกำหนดการปฏิรูประบบสถาบันการเงิน พ.ศ. ๒๕๔๐ คือ มาตรา ๓๐ ทวิ มาตรา ๓๐ ตริ และมาตรา ๓๐ จัตวา ได้บัญญัติขึ้นเพื่อรองรับการดำเนินการใช้อำนาจ ของ ปรส. แต่ไม่คำนึงถึงสิทธิของบุคคลในทรัพย์สินที่ได้รับความคุ้มครองตามประมวลกฎหมายแพ่ง

และพาณิชย์ โดยเฉพาะอย่างยิ่งเกี่ยวกับการโอนสิทธิเรียกร้อง และการขายทอดตลาดอันเป็นการขัดต่อรัฐธรรมนูญ มาตรา ๒๖ ประกอบกับมาตรา ๔๘ วรรคหนึ่ง จำเลยจึงขอให้ศาลแพ่งกรุงเทพใต้และศาลแพ่งรอการพิจารณาคดีและเสนอให้ศาลรัฐธรรมนูญพิจารณาวินิจฉัยตามรัฐธรรมนูญ มาตรา ๒๖๔ กรณีกฎหมายขัดหรือแย้งต่อรัฐธรรมนูญ

ศาลแพ่งกรุงเทพใต้และศาลแพ่งพิจารณาแล้ว ให้รอการพิจารณาพิพากษาคดีไว้ชั่วคราว และส่งความเห็นของจำเลยซึ่งเป็นผู้ร้องดังกล่าวเพื่อศาลรัฐธรรมนูญพิจารณาวินิจฉัย

ศาลรัฐธรรมนูญพิจารณาแล้ว เห็นว่าคำร้องทั้งเก้าคำร้อง มีประเด็นที่ต้องพิจารณาวินิจฉัยเป็นอย่างเดียวกัน จึงให้รวมพิจารณาเข้าด้วยกัน และเห็นว่า ข้อเท็จจริงเพียงพอที่ศาลรัฐธรรมนูญจะพิจารณาวินิจฉัยได้แล้ว ประเด็นที่ศาลรัฐธรรมนูญต้องพิจารณาวินิจฉัยเบื้องต้นมีว่า ศาลรัฐธรรมนูญจะรับคำร้องไว้พิจารณาวินิจฉัยตามรัฐธรรมนูญ มาตรา ๒๖๔ หรือไม่

รัฐธรรมนูญ มาตรา ๒๖๔ วรรคหนึ่ง บัญญัติว่า “ในการที่ศาลจะใช้บทบัญญัติแห่งกฎหมายบังคับแก่คดีใด ถ้าศาลเห็นเองหรือคู่ความโต้แย้งว่าบทบัญญัติแห่งกฎหมายนั้นต้องด้วยบทบัญญัติมาตรา ๖ และยังไม่มีความวินิจฉัยของศาลรัฐธรรมนูญในส่วนที่เกี่ยวกับบทบัญญัตินั้น ให้ศาลรอการพิจารณาพิพากษาคดีไว้ชั่วคราว และส่งความเห็นเช่นนั้นตามทางราชการเพื่อศาลรัฐธรรมนูญจะได้พิจารณาวินิจฉัย”

พิจารณาแล้วเห็นว่า ตามคำร้องได้ระบุมাত্রาของพระราชกำหนดการปฏิรูประบบสถาบันการเงิน ๙ ที่ได้แย้งว่า ขัดหรือแย้งต่อรัฐธรรมนูญ มาตรา ๒๖ และมาตรา ๒๘ อีกทั้งมาตราดังกล่าวของพระราชกำหนดการปฏิรูประบบสถาบันการเงิน ๙ ที่จำเลยกล่าวอ้างก็เป็นบทบัญญัติแห่งกฎหมายที่ศาลจะใช้บังคับแก่คดี และยังไม่มีความวินิจฉัยของศาลรัฐธรรมนูญในส่วนที่เกี่ยวกับมาตรานั้นๆ กรณีเป็นไปตามหลักเกณฑ์ของรัฐธรรมนูญ มาตรา ๒๖๔ วรรคหนึ่ง ศาลรัฐธรรมนูญจึงรับคำร้องไว้พิจารณาวินิจฉัยตามรัฐธรรมนูญได้

ประเด็นที่ศาลรัฐธรรมนูญต้องพิจารณาวินิจฉัยมี ๒ ประเด็น คือ

ประเด็นที่หนึ่ง การตราพระราชกำหนดการปฏิรูประบบสถาบันการเงิน พ.ศ. ๒๕๕๐ และพระราชกำหนดการปฏิรูประบบสถาบันการเงิน (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๕๑ ขัดหรือแย้งต่อรัฐธรรมนูญ มาตรา ๒๕ และมาตรา ๔๘ หรือไม่

ประเด็นที่สอง พระราชกำหนดการปฏิรูประบบสถาบันการเงิน พ.ศ. ๒๕๕๐ มาตรา ๓๐ ทวิ มาตรา ๓๐ ตริ และมาตรา ๓๐ จัตวา ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชกำหนดการปฏิรูประบบสถาบันการเงิน (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๕๑ ขัดหรือแย้งต่อรัฐธรรมนูญ มาตรา ๒๖ และมาตรา ๔๘ หรือไม่

ประเด็นที่หนึ่ง การตราพระราชกำหนดการปฏิรูประบบสถาบันการเงิน พ.ศ. ๒๕๕๐ และ (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๕๑ ขัดหรือแย้งต่อรัฐธรรมนูญ มาตรา ๒๕ และมาตรา ๔๘ หรือไม่

พิจารณาแล้ว เห็นว่า คำร้องทั้งเก้าคำร้องนี้ ผู้ร้องขอให้ศาลรัฐธรรมนูญพิจารณาวินิจฉัยตามรัฐธรรมนูญ มาตรา ๒๖๔ ซึ่งมาตรา ๒๖๔ บัญญัติให้ศาลรัฐธรรมนูญพิจารณาวินิจฉัยในกรณี ที่คู่ความหรือศาลอ้างว่าบทบัญญัติแห่งกฎหมายที่ใช้บังคับแก่คดี ขัดหรือแย้งต่อรัฐธรรมนูญ แต่ผู้ร้อง ได้แย้งเกี่ยวกับกระบวนการตรากฎหมายไม่ถูกต้องตามรัฐธรรมนูญ โดยไม่ได้โต้แย้งว่าบทบัญญัติ แห่งกฎหมายขัดหรือแย้งต่อรัฐธรรมนูญ ดังนั้น ในประเด็นนี้ผู้ร้องจึงไม่มีสิทธิร้องขอให้ศาลรัฐธรรมนูญ พิจารณาวินิจฉัยตามรัฐธรรมนูญ มาตรา ๒๖๔ ได้

ประเด็นที่สอง พระราชกำหนดการปฏิรูประบบสถาบันการเงิน พ.ศ. ๒๕๕๐ มาตรา ๓๐ ทวิ มาตรา ๓๐ ตรี และมาตรา ๓๐ จัตวา ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชกำหนดการปฏิรูประบบสถาบันการเงิน (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๕๑ ขัดหรือแย้งต่อรัฐธรรมนูญ มาตรา ๒๖ และมาตรา ๔๘ หรือไม่

ประเด็นนี้ ศาลรัฐธรรมนูญได้มีคำวินิจฉัยไว้แล้วว่า พระราชกำหนดการปฏิรูประบบสถาบันการเงิน พ.ศ. ๒๕๕๐ มาตรา ๓๐ ทวิ มาตรา ๓๐ ตรี และมาตรา ๓๐ จัตวา ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชกำหนด การปฏิรูประบบสถาบันการเงิน (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๕๑ มาตรา ๔ ไม่ขัดหรือแย้งต่อรัฐธรรมนูญ มาตรา ๒๖ และมาตรา ๔๘ ตามนัยคำวินิจฉัยที่ ๒๔/๒๕๕๕ ลงวันที่ ๔ มิถุนายน ๒๕๕๕ จึงไม่จำเป็นต้องวินิจฉัยซ้ำอีก

อาศัยเหตุผลดังกล่าวข้างต้น ศาลรัฐธรรมนูญจึงวินิจฉัยคำร้องในประเด็นที่หนึ่งว่า กรณี ไม่เป็นไปตามรัฐธรรมนูญ มาตรา ๒๖๔ ผู้ร้องจึงไม่มีสิทธิร้องขอให้ศาลรัฐธรรมนูญพิจารณาวินิจฉัย และวินิจฉัยในประเด็นที่สองว่า ศาลรัฐธรรมนูญได้มีคำวินิจฉัยที่ ๒๔/๒๕๕๕ ไว้แล้ว จึงไม่จำเป็นต้อง วินิจฉัยประเด็นนี้ซ้ำอีก

พลโท จุล อติเรก

ตุลาการศาลรัฐธรรมนูญ ปฏิบัติหน้าที่
ประธานที่ประชุมคณะตุลาการศาลรัฐธรรมนูญ

นายกระมล ทองธรรมชาติ

ตุลาการศาลรัฐธรรมนูญ

นายจิระ บุญพจนสุนทร

ตุลาการศาลรัฐธรรมนูญ

LIRT

นายจุมพล ณ สงขลา	ตุลาการศาลรัฐธรรมนูญ
นายปรีชา เถลิมาณิชย์	ตุลาการศาลรัฐธรรมนูญ
นายผัน จันทรปาน	ตุลาการศาลรัฐธรรมนูญ
นายศักดิ์ เตชชาชาญ	ตุลาการศาลรัฐธรรมนูญ
นายสุจิต บุญบงการ	ตุลาการศาลรัฐธรรมนูญ
นายสุจินดา ยงสุนทร	ตุลาการศาลรัฐธรรมนูญ
นายสุวิทย์ ธีรพงษ์	ตุลาการศาลรัฐธรรมนูญ
นายอนันต์ เกตุวงศ์	ตุลาการศาลรัฐธรรมนูญ